

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

РАЗМИСЪЛ

Превод от руски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

Печално гледам аз на нашто поколение!
Грядущето му — в мрак или сред пустота,
а то под бремето на мъдрост и съмнение
в бездействие ще срещне старостта.
От люлката богати сме не с жажда,
а с тесногърдството на нашите бащи,
и като път без цел животът ни досажда,
и като чужди пир гнети.
Към злото и доброто равнодушни,
живеем без борба и вехнем в младостта;
презрени роби под петата на властта
и пред опасността позорно малодушни.
Тъй хилав плод, узрял без време,
ни радва ни на вид, ни има вкус за нас,
сиротен пришълец сред цветовете дреме,
когато те цъфтят — той пада в тоя час!
Ума си все сушим с науката безплодна
и от приятели и близните без свян
таим надеждите, страстта си благородна
с гласа ѝ, от безверие осмян.
Допрели чашата на земните наслади,
пилеем силите на младостта;
На дивен сок — от страх да се преситим млади —
изстискахме до капка радостта.
Мечти, поезия, безсмъртното изкуство
със сладостен възторг ума ни не морят;
Като съкровище остатъкът от чувство
скъпернически е заровен в нашта гръд.
И ненавиждаме, и любим най-случайно
без жертви в злобата, без жертви в любовта,
и странен студ в душата властва тайно,
когато в нас пламти кръвта.
И скучните предци — как всичко в тях додява
сред добродетелен, по детски мил разврат;
към гроба бързаме без щастие, без слава,

със смях обърнати назад.

Тълпа навъсена, забравена, сърдита,
без шум, безследно ще изчезнем някой ден,
без да оставим тук ни мисъл плодовита,
ни труд на гений повален.

Със стих презрителен потомството ревниво
ще оскърби праха на нашта нищета
като измамен син, усмихнал се горчиво
над разорения баща.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.